

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 29. februara 2016. godine
Ref.br.:RK898/16

РЕШЕЊЕ О НЕПРИХВАТЉИВОСТИ

у

слуčaju br. KI106/15

Подносилац

Predrag Stojčetović

**Ocena ustavnosti presude GSK-KPA-A-035/14 Žalbenog veća KAI
Vrhovnog suda Kosova od 13. maja 2015. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

у сastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gérxhaliu, sudija, i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnoсилац захтева

1. Zahtev je podneo g. Predrag Stojčetović, sa prebivalištem u selu Donja Bitinja, opština Štrpce (u daljem tekstu: подносилац захтева), koga sa punomoćjem zastupa advokat, g. Ljubomir Pantović.

Osporena odluka

2. Podnositelj zahteva osporava presudu GSK-KPA-A-035/14 Žalbenog veća KAI Vrhovnog suda Kosova (u daljem tekstu: Žalbeno veće) od 13. maja 2015. godine kojom je odbijena, kao neosnovana, žalba podnosioca izjavljena na odluku Komisije za imovinske zahteve na Kosovu (u daljem tekstu: KIZK) KPCC/D/R/215//2013 od 21. avgusta 2013. godine.
3. Osporena presuda je uručena podnosiocu zahteva 3. jula 2015. godine.

Predmetna stvar

4. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporene presude, kojom se tvrdi da su podnosiocu zahteva povređen prava garantovana članom 24. [Jednakost pred Zakonom] i 46. [Zaštita Imovine] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

5. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava, članu 47. Zakona br. 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 29 Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnika).

Postupak pred Ustavnim sudom

6. Dana 10. avgusta 2015. godine, podnositelj je podneo zahtev Ustavnom суду Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
7. Dana 14. septembra 2015., godine, predsednica Suda je imenovala sudiju Almira Rodriguesa za sudiju izvestioca i Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Altay Suroy (predsedavajući), Arta Rama-Hajrizi i Bekim Sejdiju.
8. Dana 29. septembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom суду.
9. Dana 26. januara 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i preporučilo Sudu da proglaši zahtev neprihvatljivim.

Pregled činjenica

10. Neodređenog datuma, podnositelj zahteva je tražio od Komisije za imovinsko stambene zahteve (u daljem tekstu: KISZ) da potvrdi vlasništvo nad stanom koji se nalazi u Uroševcu.
11. Dana 30. aprila 2005. godine, KISZ je (odлука HPCC/D/189/2005/C), odbacila imovinski zahtev podnosioca. U obrazloženju je navedeno: "... Stojčetović nije dostavio bilo koji overen dokumentarni dokaz kojim bi dokazao da je imao posed nad imovinom niti je dokazao imovinsko pravo...".
12. Podnositelj zahteva je tražio od KISZ preispitivanje navedene odluke.

13. Dana 15. jula 2006. godine, KISZ je (odluka HPCC/REC/66/2006), ponovo odbacila zahtev podnosioca po istim osnovama.
14. Dana 22. avgusta 2007. godine, podnositelj je podneo zahtev KIZK (koji je zamjenio KISZ), kojim je tražio potvrđivanje prava na imovinu i ponovni posed nad stanicom.
15. Dana 21. avgusta 2013. godine, KIZK je (odluka KPCC/D/2015/2013,) odbila imovinski zahtev, sa obrazloženjem da „*dokumenti dostavljeni od strane podnosioca nisu pozitivno verifikovani od strane Izvršnog sekretarijata*“. Pored toga, KIZK je navela da podnete izjave od strane tri svedoka „*u nedostatku dokumentovanog dokaza, nisu dovoljne za ustanovljavanja svojinskog prava nad imovinom u zahtevu*“.
16. Dana 9. decembra 2013. godine, podnositelj zahteva je izjavio žalbu Žalbenom veću protiv odluke KIZK, zbog „*pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjenica*“.
17. Dana 13. maja 2015. godine, Žalbeno veće je (presuda GSK-KPA-A-035/14) odbilo žalbu, kao neosnovanu. Žalbeno veće utvrđuje: „*KIZK je donela tačnu odluku na osnovu detaljnog i tačnog postupka*“ i „*nije došlo do povrede ili nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja*.“

Navodi podnosioca

18. Podnositelj zahteva tvrdi da je osporenom presudom povređen član 24. [Jednakost pred Zakonom] i član 46. [Zaštita Imovine] Ustava.
19. Podnositelj zahteva tvrdi: „*U istovetnoj pravnoj i činjeničnoj situaciji imovinsko pravo na stan je priznato*“ drugima. „*Ovo je učinjeno u postupku pred Komisijom za rešavanje stambenih i imovinskih zahteva (KRSIZ), a Vrhovni sud Kosova je potpuno zanemario ovu činjenicu*“.
20. Podnositelj zahteva traži da Sud „*prizna pravo svojine na stanu koji se nalazi u Uroševcu*“.

Prihvatljivost zahteva

21. Sud prvo ispituje da li je podnositelj zahteva ispunio uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.
22. S tim u vezi, Sud se poziva na član 113. Ustava, koji propisuje:

„*Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom*“.
23. Sud se poziva na član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnositac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnositac želi da ospori”.

24. Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

d) ako je zahtev prima facie opravдан ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

d) da podnositac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

25. Sud podseća da podnositac zahteva tvrdi da su osporenom presudom povređeni članovi 24. [Jednakost pred Zakonom] i 46. [Zaštita Imovine] Ustava, navodeći da su mu povređena prava, zbog „*pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjenica*“.
26. Sud smatra da je Apelaciono veće opširno analiziralo predstavljene dokaze, tvrdnje podnosioca zahteva i detaljno obrazložio zašto je odbijena njegova žalba.
27. Zapravo, Žalbeno veće je primetilo: „*Izvršni sekretarijat KIZK nije bio u stanju da ex officio pribavi bilo koji dokaz koji bi podržao imovinski zahtev Stojcetovića. Na osnovu ovoga, KIZK je našla da Stojcetović nije dokazao bilo koje imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu*“. Dakle, Žalbeno veće je zaključilo: „*KIZK je donela tačnu odluku, na osnovu detaljnog i tačnog postupka*“.
28. Pored toga, Žalbeno veće je dalje primetilo da podnositac zahteva tvrdi: „*KRSIZ je drugacije odlucila, iako postoje identični predmeti (DS00351O i DS603418), sa istim datumom dodele poseda gde je KRSIZ odlučila u korist podnosioca zahteva*“. Podnositac zahteva, takođe tvrdi: “*Bez obzira na istu prirodu dokumenata koji su dostavljeni u ovim predmetima od strane podnosioca zahteva, KRSIZ je uzela u obzir ta dokumenta šta nije uradila u njegovom predmetu*”.
29. Žalbeno veće je ponovilo da nije „*nadležno nad predmetima KRSIZ ili da pregleda obrazloženje odluka KRSIZ ili da procene njihovu tačnost*“. Pored toga, Žalbeno veće primećuje: „*Odlukom HPCC/REC/66/2006, zahtev za ponovno razmatranje odluke HPCC/D/189/2005/C, podnet od strane žalioca je odbijen. Ovo znaci da je odluka HPCC/REC/189/2005/C pravosnažna te se ne može napasti žalbom*”.
30. Sud primećuje da je zaključak Žalbenog veća u skladu sa sudskom praksom (vidi: Ustavni sud, slučaj br. KI104/10, stav 64 i 74, presude od 10. maja 2012. godine).

31. Na osnovu navedenog, Sud smatra da podnositelj zahteva nije objasnio kako je i zašto zaključak da „*nije dokazao*“ imovinsko pravo nad stanicom, koji je dat u osporenoj presudi, povredio njegova prava na jednakost pred zakonom i zaštitu imovine.
32. Sud dalje smatra da su postupci pred KIZK i Žalbenim većem bili pravični i da su odluke bile potpuno obrazložene, objašnjavajući da podnositelj zahteva „*nije dokazao bilo koje imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu*“ (vidi, slučaj: *Hub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
33. Pored toga, podnositelj zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz, koji ukazuje na povredu njegovih ustavnih prava (vidi: *Vanek protiv Republike Slovačka*, ESLJP, odluka o prihvatljivosti, br. 53363/99 od 31. maja 2015. godine).
34. Zapravo, Sud smatra da podnositelj zahteva nije izgradio svoju tvrdnju na ustavnoj osnovi. Naprotiv, on je zasnovao svoju žalbu na „*pogrešnom i nepotpunom utvrđivanju činjenica*“. To spada u nadležnosti redovnih sudova. Na kraju, podnositelj zahteva je zaključio svoju tvrdnju, tražeći od Suda da mu prizna „*pravo svojine nad stanicom koji se nalazi u Uroševcu*“.
35. Sud smatra da ova tvrdnja i zahtev predstavljaju žalbu za četvrti stepen. U tom smislu, Sud ponavlja da ne deluje kao sud četvrtog stepena, u odnosu na odluke donete od strane redovnih sudova prilikom utvrđivanja činjenica ili primene materijalnog prava. Uloga je redovnih sudova da tumače i primenjuju relativna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis, Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28. Vidi i slučaj Ustavnog suda: broj KI70/11, podnosioci zahteva: *Faik Hima, Hima Magbule i Bestar Hima*, rešenje o neprihvatljivosti od 16. decembra 2011. godine).
36. Sud dalje ponavlja da nema zadatak da razmatra da li je Apelaciono veće pravilno utvrdilo činjenično stanje ili tumačilo primenjiv zakon (zakonitost), ali razmatra da li je Apelaciono veće povredilo individualna prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost) (vidi, na primer: slučaj br. KI72/14, podnositeljka zahteva: *Besa Qirezi*, presuda od 4. februara 2015. godine, stav 65.).
37. Osim toga, kao opšte pravilo, utvrđivanje činjenica slučaja i tumačenje zakona su isključivo pitanja za redovne sudove čiji su nalazi i zaključci u tom pogledu obavezujući za Ustavni sud. Međutim, kada je odluka redovnog suda očigledno proizvoljna, Sud može i mora da je dovede u pitanje (vidi: *Sisojeva i ostali protiv Latvia [VV]*, zahtev br. 60654/00, presuda od 15. januara 2007. godin , stav 89).
38. Dakle, Sud zaključuje da činjenice iznete od strane podnosioca zahteva ne opravdavaju navodnu povredu ustavnih prava na koje se pozvao podnositelj zahteva i on nije dovoljno potkreplio svoju tvrdnju.
39. Kao rezime, zahtev je očigledno neosnovan na ustavnim osnovama i samim tim, neprihvatljiv.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud Kosova, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilom 36 (1) d) i (2) d) Poslovnika, na sednici održanoj 26. januara 2016. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona i
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Almiro Rodrigues

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi

